

199 (φ. 94v)

Δωρεὰ ἐν ζωῇ (ψυχικὸ) πρὸς
τὸν παπα-Κωσταντῆ Ἀναπλιώτη

1762, Ἀπριλίου 12

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Ἰωάννη Ἀρώνη καὶ Βασίλῃ Ἀρώνῃ ἢ Λιανῇ, γυναῖκα τοῦ ποτὲ Νικολάου Μολιντρῆ, ἔχοντας μισὸ ἀμπέλι στὴν Κοξακὴ (λεγόμενο στοῦ Λιμογιάννη τὸ Πηγάδι) τὸ ἀφήνει τοῦ παπα-Κωσταντῆ Ἀναπλιώτη μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ μνημονεύῃ αὐτὴν καὶ τὸν ἄνδρα της.

1 Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1762 – Ἀπριλίου – 12 –
= Τὴν σήμερο φαίνεται ἔμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύ-
ρων ἢ κερά Λιανῇ, γυνὴ ποτὲ Νικολάου Μολιντρῆ, κ(αὶ) λέγει πὼς ἔχει
κ(αὶ) τῆς εὐρίσκεται ἀπὸ γονικὸν τοῦ μακαρίτη τοῦ ἀδρός της τοῦ ἄνω-

5 δεν Νικολάου ἓνα κομμάτι ἀμπέλι στὸ ποδέσιον τ(ῆ)ς Κοξακῆς λε-
γόμενο στοῦ Λιμογιάννη τὸ Πηγάδι ἀποκεκολλητὸν πλησίον κ(αὶ) τῆς
κουμμούνας στρατάς, τὸ ὁποῖον ἀμπέλι γρηγοῦσα τὸ ἐμισὸ ἐδικό της
κ(αὶ) τὸ ἐμισὸ τοῦ π(α)πα-κὺρ Κωσταντῆ Ἀναπλιώτη. Τώρα δέλει ἢ κερά
Λιανῇ μὲ αὐτοπροαίρετον γνώμην κ(αὶ) κατὰ ντῆς δέλῃσιν καὶ αἰ-
10 φῆνει τὸ μερικὸν αὐτοῦ τοῦ ἀμπέλιου ὅτι τῆς ἄγγιζεν τοῦ ἄνω-
δεν ἀφέντη π(α)πα-κὺρ Κωσταντῆ διὰ ψυχικὴ ντῆς σωτηρία αὐτῆ-
ντῆς κ(αὶ) τοῦ ἀδρός της νὰ τοὺς μνημονεύῃ κατὰ χάριν Θεοῦ καθὼς
εἶναι τάξις· κ(αὶ) ἀπὸ τὴν σήμερο νὰ τὸ ἔχῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν κ(αὶ) κυ-
ριό-

τητά ντου αὐτὸς κ(αὶ) οἱ διαδόχοι ντου μὴν ἡμπορώντας τιν(ὰς)

15 νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ οὔτε ἐδικὸς οὔτε ξένος. Κ(αὶ) ἂν κανένα {καιρὸ} ἤθελ-
ε βρεθῇ τινὰς νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ, νὰ ἔχῃ τὴν καράρα ντῆς κ(αὶ)
νὰ πληρώνῃ κ(αὶ) τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεδίας ρ. 10 – κ(αὶ) πάλιν τὸ παρὸν
νὰ μένῃ σταθερόν, βέβαιον κ(αὶ) ἀνέκοπτον καὶ διὰ μαρτυρίας τῶν
κάτωθεν:—

20 = Ηα κυρ ηωανις· ἀρονίς· μαρτιρο· ως ανοθεν –
= βασιλις αρονις μαρτιρο ως ανοθεν

Σ ἔφανος ιερεὺς ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ὧς ἀνοθεν—